

Από την πανωλεθρία των Podemos στον θλιβερό πολιτικό κατήφορο της Άντα Κολάου!

Του Γιώργου Μητραλιά

Όταν το όνειρο γίνεται εφιάλτης...

Οι σύγχρονες ισπανικές τραγωδίες δεν έχουν τελειωμό, καθώς το απελευθερωτικό όνειρο που ενσάρκωσαν κάποτε οι Podemos, μετατράπηκε προ πολλού σε εφιάλτη αφήνοντας πίσω του ερείπια, απογοήτευση και μια απέραντη αηδία. Τρανή απόδειξη τα (ιλαροτραγικά) γεγονότα που διάνθισαν το περασμένο σαββατοκύριακο την ανάδειξη δημάρχων σε όλο το ισπανικό κράτος, και ειδικά στη Μαδρίτη και στη Βαρκελώνη. Και όλα αυτά την ώρα ακριβώς που ολοκληρωνόταν η φαρσοκωμωδία της “δίκης” των δημοκρατικά εκλεγμένων ηγετών της Καταλωνίας, που είναι κλεισμένοι στις φυλακές εδώ και ενάμιση χρόνο μόνο και μόνο επειδή τόλμησαν να κάνουν πράξη την δημοκρατικά εκφρασμένη μέσα από τις κάλπες επιθυμία της πλειοψηφίας των Καταλανών συμπατριωτών τους: Να υπερασπιστούν έμπρακτα το δικαίωμα των

λαών στην αυτοδιάθεσή τους!...

Και όμως, όλα είχαν αρχίσει πριν από τέσσερα μέσα σε ένα απίστευτο ενθουσιασμό και αισιοδοξία όταν η μια μετά την άλλη οι μεγάλες πόλεις αποκτούσαν πλειοψηφίες της ριζοσπαστικής αριστεράς και αναδείκνυαν δημάρχους και δημαρχίνες που υπόσχονταν να μην διαψεύσουν τις λαϊκές προσδοκίες. Σήμερα, τέσσερα χρόνια αργότερα, η διαπίστωση είναι γενική καθώς οι πάντες συμφωνούν πως το τοπίο είναι ριζικά διαφορετικό: Κατ'αρχή στη **Μαδρίτη**, όπου η δημαρχία ξαναπερνάει στη δεξιά χάρη στην υποστήριξη -όπως και αλλού- των ακροδεξιών δημοτικών συμβούλων του Vox, μετά από τη διάσπαση και την άγρια δημόσια σύρραξη του ηγετικού διδύμου των Podemos (Iglesias-Errejón) αλλά και τον ελάχιστο θετικό απολογισμό του έργου της απερχόμενης δημαρχίνας που στράφηκε τελικά και κατά των δυνάμεων (Podemos) που την ανέδειξαν! (1)

Κατόπιν, και κυρίως, στη **Βαρκελώνη**, όπου η **ηττημένη των εκλογών -σύμμαχος του ηγέτη των Podemos και δεξί χέρι του Γιάννη Βαρουφάκη- ΆνταΚολάου καταφέρνει μεν να ξαναβγεί δήμαρχος αλλά έχοντας αγγίξει τα έσχατα όρια της ανυποληψίας** καθώς συμμαχεί κυριολεκτικά με το διάβολο για να παραμείνει γατζωμένη στην εξουσία. Τι συνέβη λοιπόν στο δημαρχείο της καταλανικής πρωτεύουσας και ποιος ο “διάβολος” με τον οποίο συμάχησε η Κα Κολάου και ο “ριζοσπαστικός” συνδυασμός της; Απλούστατα, συνέβη ότι η ηττημένη και μειοψηφούσα Κολάου ξαναβγήκε δημαρχίνα χάρη στην υποστήριξη ενός άθλιου υποκειμένου, που πολύ πρόσφατη γαλλική δημοσκοπήση ανέδειξε σε

“πλέον μισητό Γάλλο πολιτικό”, του κ. **Μανουέλ Βαλς**. Επειδή όμως, αυτή η υπόθεση έχει σίγουρα ένα πολύ γενικότερο ενδιαφέρον και επειδή είναι άκρως διδακτική για τα σημερινά πολιτικά ήθη και ειδικά εκείνα μιας κάποιας “ριζοσπαστικής αριστεράς”, αξίζει αναμφίβολα τον κόπο να την περιγράψουμε στις λεπτομέρειες της...

Πρωθυπουργός λοιπόν της κυβέρνησης του “σοσιαλιστή” προέδρου Ολάντ στην περίοδο 2014-2016, ο Μανουέλ Βαλς (Valls) εγκατέλειψε το Σοσιαλιστικό του κόμμα όταν έχασε τη μάχη διαδοχής, για να υποστηρίξει τελικά την υποψηφιότητα του πρώην υπουργού του Οικονομικών και νυν Γάλλου προέδρου Ε. Μακρόν. Επειδή όμως ο Μακρόν, που τον αντιπαθεί σφόδρα, δεν τον αντάμειψε για την υποστήριξή του, ο Βαλς θυμήθηκε ξαφνικά την καταλανική καταγωγή του και μετακόμισε στη Βαρκελώνη, δηλώνοντας υποψήφιος δήμαρχός της με την υποστήριξη μάλιστα των δεξιότατων Ciudadanos!

Η ιστορία μας θα μπορούσε να τελειώσει σε αυτό το σημείο μια και η υποστήριξη του Βαλς στην Κολάου θα ήταν “φυσιολογική” απόρροια του προεκλογικού του συνθήματος **“Ποτέ ανεξαρτηστής στη δημαρχία της Βαρκελώνης”**. Όμως, οι αποκαλύψεις που ακολούθησαν τις δημοτικές εκλογές και την επικράτηση του ανεξαρτηστή υποψήφιου κ. Maragall της καταλανικής αριστεράς **Esquerra Republicana**, είναι αρκετά σημαντικές για να τις αγνοήσουμε. Σύμφωνα λοιπόν με αυτές, ο κ. Βαλς δεν άλλαξε χώρα και δεν κατέβηκε στις δημοτικές εκλογές της Βαρκελώνης για...”ιδεολογικούς” λόγους. **Το έκανε επειδή πληρώθηκε και πληρώνεται αδρότατα από “ομάδα Καταλανών (μεγαλο)επιχειρηματιών” που του έκοψαν, από τον**

Οκτώβριο του 2018, μισθό 20.000 ευρώ το μήνα καθαρά (30.000 μικτά) για να το κάνει! Δηλαδή, για να αποτρέψει την εκλογή ανεξαρτηστή δημάρχου προσφέροντας τα ψηφάκια του στην “αριστερή” Κα Κολάου! Εξ ου και το παλιό εύγλωττο σύνθημα όλου αυτού του καλού -και πάμπλουτου- κόσμου... **Antes roja que rota, δηλαδή “καλύτερα κόκκινη παράδιασπασμένη”...**

Ποιοι είναι όμως αυτοί οι “Καταλανοί επιχειρηματίες” που μισθοδοτούν πλουσιοπάροχα τον μισθοφόρο Βαλς για να στηρίζει την θλιβερή Κα Κολάου έτσι ώστε να μην γίνει δήμαρχος της Βαρκελώνης ο πλειοψηφών ανεξαρτηστής της Esquerra Republicana; Είναι ακροδεξιοί κροίσοι σαν τον **Felix Revuelta**, που τίμησε προκαταβολικά τον “υπάλληλό” του κ. Βαλς με ένα γιγάντιο πάρτυ στην κοσμική Μαρμπέγια, στο οποίο τους “εκλεκτούς” καλεσμένους διασκέδασε με τα τραγούδια της η σύζυγος...του κ. Σαρκοζί! Τι εστί F. Revueeltas; Πρόκειται για το αφεντικό των “ινστιτούτων αδυνατίσματος” Naturhouse, που διαθέτει 1.900 “καταστήματα” σε 26 χώρες. Τι τον συνδέει με την Κα Κολάου; Μα, το γεγονός ότι τα “ινστιτούτα” έχουν καταγγελλθεί άπειρες φορές ως σκέτη “απάτη”. Ακριβώς όπως “απάτη” αποκαλούσαν την Κα Κολάου τα πλακάτ και τα συνθήματα των χιλιάδων διαδηλωτών που την γιουχάϊσαν αγρίως κατά την έξοδό της από το δημαρχιακό μέγαρο παρέα με τον κ.Βαλς...

Και όλα αυτά τα ιλαροτραγικά ενώ **κουστωδία αστυνομικών έβγαζε σηκωτό από το ίδιο δημαρχιακό μέγαρο για να τον ξαναπάει στη φυλακή όπου βρίσκεται εδώ και 20 μήνες, τον Ζοακίμ Φορν, υπουργό εσωτερικών της κυβέρνησης Πουτσεντεμόντ.** Γιατί; Μα, επειδή είχε “επιτραπεί” στον έγκλειστο κ. Φορν να βγει για μισή ώρα (!) από την φυλακή για να ορκιστεί και να ψηφίσει νέο δήμαρχο καθώς έχει εκλεγεί δημοτικός σύμβουλός! “Προνόμιο” που οι επίγονοι του Φράνκο αρνούνται όμως στους άλλους Καταλανούς πολιτικούς κρατούμενους που έχουν εκλεγεί πρόσφατα σε διάφορα αξιώματα. Εύγλωττη “λεπτομέρεια” που φωτίζει άπλετα τη σημερινή ισπανική πραγματικότητα: Την ίδια μέρα που το Ισπανικό Ανώτατο Δικαστήριο απάγγελλνε στους φυλακισμένους (όπως ο πρώην αντιπρόεδρος της Καταλανικής κυβέρνησης Οριόλ

Ζούνκερας) ή εξόριστους Καταλανούς ηγέτες (όπως ο πρώην Καταλανός πρόεδρος Κάρλες Πουτσοντεμόντ) την πρόσθετη και ακόμα πιο γελοία κατηγορία της απόπειρας “πραξικοπήματος” (!), το ίδιο Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσιζε “ομόφωνα” να μην επιτρέψει τη μετακόμιση του πτώματος του δικτάτορα Φράνκο από το γιγάντιο μανωλείο του, πράγμα που έχει αποφασίσει η κυβέρνηση Σάντσεζ. Τα σχόλια προφανώς περιττεύουν...

Ωστόσο, μας είναι αδύνατο να κλείσουμε αυτό το άρθρο χωρίς να αναφερθούμε στη μοναδική εξαίρεση που επιβεβαιώνει όμως γλαφυρά τον κανόνα της απίστευτης χρεωκοπίας στην οποία οδήγησε τους Podemos η αυταρχική, αντιδημοκρατική και σοσιαλδημοκρατική ηγεσία τους. Την ώρα λοιπόν που παντού στο Ισπανικό Κράτος οι υποψήφιοι των Podemos καταποντίζονταν και το κόμμα βυθιζόταν στη μεγαλύτερη κρίση του, ένας δήμαρχός του όχι μόνο κατόρθωνε να επανεκλεγεί αλλά και διπλασίαζε τα ποσοστά του, γεγονός που σχολιαζόταν ευρύτατα από τα ισπανικά ΜΜΕ κάθε πολιτικής απόχρωσης! Πρόκειται για τον δήμαρχο του Κάδιξ, του μεγάλου λιμανιού (και παραδοσιακού...κάστρου της δεξιάς) της Ανδαλουσίας, του Jose Maria Gonzalez Santos, γνωστότερου με το καλλιτεχνικό του όνομα Κίτσι (Kichi). **Γιατί λοιπόν θριάμβευσε ο Κίτσι της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας των Podemos, την ώρα που το κόμμα και τα ψηφοδέλτιά του πάθαιναν πανωλεθρία;** Μα, επειδή ο Κίτσι άσκησε σκληρή δημόσια κριτική στα αντιδημοκρατικά τερτίπια του Ιγκλέσιας (που θέλει αλλά δεν μπορεί να τον διαγράψει) αλλά και επειδή ακολούθησε ως δήμαρχος μια διαμετρικά αντίθετη πολιτική από εκείνη της κομματικής ηγεσίας: Όχι αλαζονικοί σεχταρισμοί αλλά έμπρακτη

ενότητα της πολιτικής και κινηματικής αριστεράς, ενθάρρυνση της δημοκρατικής (αυτο)οργάνωσης των δημοτών που αποφασίζουν για τις προτεραιότητες και τις επιβάλλουν στο δήμαρχο, απόρριψη του κυβερνητισμού που έχει κάνει τους Podemos του Ιγκλέσιας ουρά της σοσιαλδημοκρατίας, και επίσης ταπεινοφροσύνη, εντιμότητα και άρνηση των γραφειοκρατικών προνομίων που μετατρέπουν την πολιτική σε επάγγελμα. Έτσι, δεν είναι διόλου τυχαίο ότι σχεδόν σύσσωμος ο ισπανικός τύπος σχολιάζει τον θρίαμβο του Κίτσι, αναγορεύοντάς τον μάλιστα σε ντε φάκτο εναλλακτική προσωπικότητα των Podemos και υποχρεωτική αναφορά όλων εκείνων που δεν το βάζουν κάτω...

Συμπέρασμα: ***Η ήττα, η ανυποληψία και η απογοήτευση δεν είναι διόλου μονόδρομος για την αριστερά και τους αριστερούς ακόμα και στους σημερινούς ιδιαίτερα χαλεπούς καιρούς.*** Και αν κάποιος έχει τις αμφιβολίες τους, μια ματιά είτε στο πελώριο νεολαιίστικο κίνημα ενάντια στη κλιματική καταστροφή, είτε στις γιγάντιες φεμινιστικές κινητοποιήσεις σε δεκάδες -πια- χώρες απανταχού γής, είτε ακόμα και στο παράδειγμα του αντικαπιταλιστή δημάρχου του Κάδιξ, θα ήταν αρκετή για να τους βάλει σε χρήσιμες σκέψεις...

Σημείωση

1. <https://www.contra-xreos.gr/arthra/1363-parania-katastaltiki-mania.html>

ΠΗΓΗ: www.contra-xreos.gr